

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἄφιχθέντα ἐνταῦθα.

ΑΘΗΝΑΙ, τῆ 23 Ἰουλίου 1877, ὥρα 3 μ. μ.

Λοὺδίνον. Ἡ Ἰταλία ὑπεχρέωθη ν' ἀκολουθήσῃ τὴν πολιτικὴν τῆς Γερμανίας.

Ὁ Δουξ Νικόλαος βαδίζει εἰς Πλενάν ὅπως ἐπανορθώσῃ τὰς τελευταίας ἤττας τῶν Ῥώσων.

Οἱ Ῥῶσοι βαδίζουν εἰς Πεννέκ.

ΑΥΤΟΘΕΝ, τῆ 25 Ἰουλίου 1877, ὥρα 10 π. μ.

Κων/πολις. Ὁ Κουντουριώτης διεκέρυξεν: Ἑλλάς σεβασθήσεται συνθήκας. Ἡ Πύλη θεωρεῖ τοῦτο ἀνεπαρκές, βλέπουσα τοὺς ἐξοπλισμοὺς τῆς Ἑλλάδος.

Οὐκάζια αὐτοκρατορικὰ προσκαλοῦσιν τὰς ἔθνοφρουράς.

ΚΕΡΚΥΡΑ, 25/6 Αὐγούστου, ὥρα 7 μ. μ.

Ἡ Ἀγγλία στέλλει εἰς Μελίτην 500 τόνους ὄθουζιων. Ὁ Ὄσμάν λαθὼν ἐπικουρίας ζητεῖ νὰ συγκαίνωσῃ μετὰ τῆς Σούμας. Ὁ Μεχμεδ μετὰ ἐπτακισχιλίων βαδίζει πρὸς τὴν Γιάντραν (παρὰ τὴν Σίστοβαν).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Τῆ 24 τοῦ λήξαντος ἐγένετο ἐναρξίς τῶν ἐξετάσεων τοῦ δημοτικοῦ Ὀρφανοτροφείου Ἐρμουπόλεως ἐνώπιον τῶν προϊσταμένων Διοικητικῶν καὶ Δημοτικῶν ἀρχῶν, παρόντος τοῦ κ. Νομάρχου, ὅστις μ' ὄλας τὰς σπουδαίας ἀσχυρίας του οὐδέποτε ἐπαύσατο παριστάμενος ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ εἰς τὰ διάφορα ἐκπαιδευτήρια. Ἡ πρόεδρος τῶν ὄρφανῶν ἐδικαίωσε τὰς προσδοκίας τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν φιλομούσων πολιτῶν τῶν συρρέουσάντων εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον. Μέγιστος δ' ἐπαινος δφελεταί εἰς τοὺς κ. κ. Μ. Γαϊβουράκη, Ν. Καρδίτσην καὶ Τριαντ. Παππαδάμ ἀποτελοῦντας τὸ ἀδελφάτον τοῦ Ὀρφανοτροφείου, οἵτινες πάντα κόπον κατέβαλον διὰ τὴν εὐεξίαν τοῦ καθιδρύματος, διατηροῦντες αὐτὸ καθαρῶτατον καὶ σεμνότητον. Οὐχ ἤττον ἀξιέπαινος καθίσταται καὶ ὁ Ἱερεὺς ὁ ἐπιστατῶν ἐπὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν Ὀρφανῶν, καθὼς ἐν ἀδελφικῇ ὁμοιοῖα μετὰ τοῦ ἀδελφάτου ἀμιλλῶνται ἅπαντες διὰ τὴν πρόδον τοῦ δημοτικοῦ τούτου σεμνώματος, ἐν ᾧ διαιτῶνται καὶ ἀναπτύσσονται ὑπὸ πατρικὴν στέγην περὶ τὰ πενήκοντα ὄρφανὰ, τυγχάνοντα πάσης πατρικῆς προστασίας καὶ περιθάλψεως.

— Οἱ ἐν τῷ Λοιμοκαθαρτηρίῳ ἐστρατοπεδευμένοι ἑφῆδροι, 300 ἤδη τὸν ἀριθμὸν, ἀσχοῦμενοι μετὰ πολλοῦ ζήλου καὶ προθυμίας ἔκαμαν ἱκανὰς προόδους εἰς τὸ βραχὺ ταῦτο διάστημα τῆς στρατιωτικῆς ἀσκήσεως των. Ἡ δραστηριότης καὶ ὁ εὐγενὴς τρόπος τοῦ Διοικητοῦ, τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν, μεθ' οὗ προσφέρονται τοῖς ἐφέδροις, περιποιοῖ μέγιστην τιμὴν εἰς τὸν στρατὸν μας, τὸν μορφώσαντα οὕτω τὰ τέκνα τῆς Πατρίδος.

— Τὸ ὑπὸ τὸ πρόσχημα Ζαχαροπλαστείου κάτωθεν τῆς οἰκίας Γιζάνου ἰδρυθὲν διαφθορεῖον, καταδεικνύομεν τῇ ἀστυνομίᾳ

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν διήλθεν καὶ πάλιν ἑξῶθεν τοῦ λιμένος ἡμῶν ὁ εἰς τὰ ὕδατα τῆς Μεσογαίου πλέων γερμανικὸς στολίσκος. Ἐκ τῶν πλοίων τούτων

ἐν μόνον ἠγκυροβόλησεν εἰς τὸν λιμένα μας, ὅπου διέμεινε μέχρι σήμερον, τὰ δὲ λοιπὰ ἀνεχώρησαν.

— Καθὼ πληροφοροῦμεθα τὸ Ὑπουργεῖον ἐξέφρασε τὸν ἔπαινον αὐτοῦ πρὸς τὸν Δήμαρχον Σύρου κ. Φρ. Σαλάχαν ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ἀπάντων τῶν ἐνδημούντων ἐφῆδρων τοῦ Δήμου οὐ προϊσταται.

— Διὰ Βασ. Διατάγματος ἀπὸ 18 Ἰουλίου ἐκηρύχθη ἡ λήξις τῆς ἐκτάκτου βουλευτικῆς συνόδου.

— Κατὰ τὴν προσεχῆ περίοδον, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς 1ης προσεχοῦς Σεπτεμβρίου, τὴν ἱεράν σύνοδον θέλουσιν ἀπαρτίσει ὁ μητροπολίτης Ἀθηνῶν κ. Προκόπιος, ὡς πρόεδρος, καὶ οἱ ἐπίσκοποι Θήρας Ζαχαρίας, Ἀκαρνανίας Γεράσιμος, Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Εἰθυμῖος καὶ Ζακύνθου Νικόλαος.

— Ὡς γνωστὸν, γράφει ἡ «Στοά», ἐπετρέπεται εἰς τὸ δημόσιον διὰ νόμου νὰ θέσῃ εἰς κυκλοφορίαν τὰ ἀργυρὰ νομίσματα τῶν λεπτῶν 20 τῆς νέας δραχμῆς ἀντὶ λεπτῶν 25 πρὸς τὴν παλαιάν. Ὡς ἐκ τῆς νέας διατιμῆσεως τῶν κεραμάτων τούτων (λεπτὰ 25 ἀντὶ λ. 22.40 τῆς παλαιᾶς δραχμῆς) προκύπτει ὑπὲρ τοῦ δημοσίου διαφορά δραχμῶν παλαιῶν 54,600, ἧτις ἐπληρώθη προχθὲς πρὸς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον εἰς αὐτοῦσια νομίσματα παρὰ τῆς ἐθνικῆς τραπέζης, εἰς ἣν εὐρίσκονται τὰ κέρματα ταῦτα. Τὸ ὅλον τῶν ἐν τῇ ἐθνικῇ τραπέζῃ εὐρισκομένων σήμερον κεραμάτων τούτων ἀνέρχεται εἰς 2,050,000, θὰ τεθῶσι δ' ὅσον οὕτω εἰς κυκλοφορίαν διὰ τοῦ κεντρικοῦ καταστήματος καὶ τῶν ὑποκαταστημάτων τῆς πρὸς διευκόλυνσιν τῶν μικρῶν συναλλαγῶν.

— Ὁ ἐπινοήσας ὑποβρύχιον πλοῖον Ἕλλην ἐπιήσατο, κατὰ τὴν «Καρτερίαν», ἐπιτυχῆ πειράματα ἐν τῷ Κανθάρῳ, ὀρμίσκῳ τοῦ λιμένος Πειραιῶς. Ἐπειδὴ οἱ παρευρεθέντες ἐπίσησαν περὶ τῆς ἐπιτυχῆς τῆς ἐφευρέσεως, ὡς λέγεται, ὁ ἐφευρέτης ἀνεχώρησεν εἰς Πόρον, ὅπως ἐφαρμόσῃ τὴν ἐφευρέσιν του ἐπὶ πλοίων μεγάλου μεγέθους.

— Ῥαγδαία βροχὴ μετὰ χαλάζης ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ πεδιάδι τῶν Πατρῶν καταπεσοῦσα ἐπέφερε μεγίστην εἰς τὰ κτήματα βλάβην. Κεραυνὸς δ' ἐκράγεις κατὰ τὴν συνοικίαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου κατετρώμαξε τοὺς περιοκοῦντας. Ἐνεκεν τῆς σήψεως καὶ τῆς ἐπελθούσης βροχῆς τὸ ποσὸν τῆς ἐφετεινῆς παραγωγῆς προαγγέλλεται πολὺ ὀλιγώτερον τοῦ περιουοῦ.

— Κατὰ τηλεγραφήματα Βιενναίων φύλλων, αἱ δυνάμεις ὑπόσχονται δῆθεν τῇ Ἑλλάδι, ἐὰν μείνη ἡσυχος, νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ ἀξιώσεις τῆς κατὰ τὰς περὶ εἰρήνης διαπραγματεύσεις.

— Οἱ πρεσβευταὶ συνεβούλευσαν τὸν Σουλτάνον νὰ μὴ ἀναπετάσῃ τὴν ἱεράν σημαίαν. — Ὁ Λαγιάρδος εἶνε πανίσχυρος ἐν Κων/πόλει.

— Τὸ ἐπόμενον ἐπεισόδιον τῆς ἐν Καβάρνα σφαγῆς ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ «Ἐφημερίδι»:

«Τρανωτάτη ἀπόδειξις τῆς κακούργου ἐνοχῆς τῶν ὀθωμανικῶν ἀρχῶν εἶναι τὸ ἐξῆς ἐπεισόδιον. Κακῶς ἀνέφερα ἐν τῇ προηγουμένῃ ἐπιστολῇ ὅτι οἱ ἀτυχεῖς Καβαρναῖοι δὲν εἶχον τηλεγραφεῖον ἐν τῇ πόλει των καὶ ὅτι ἐτηλεγράφουν ἐκ Βαλτζικίου. Τηλεγραφεῖον ὑπῆρχεν ὁ δ' ὑπάλληλος τούτου, ἀρμένιος ἐκ Βάρνης, ὀνομαζόμενος Ἐρανοζιάν, βλέπων ὅτι οὐδεμίαν ἐστὲλτο βοήθεια μετὰ τὰ ἐπανειλημμένα τηλεγραφήματα τὰ σταλέντα εἰς Βάρναν, ἀπεφάσισε κ' ἐτηλεγράφησεν ἐξ ἰδίων του εἰς τὸν ἐν Βάρνη συνάδελφόν του τηλεγραφητὴν οἰκτεῖρον τὴν ἀφροντισίαν τῶν ἀρχῶν. Τὸν ὑπάλληλον τούτον . . . ὁ διοικητὴς Βαλτζικίου ἀρα

ἔφθασεν εἰς Καβάρναν, διέταξεν εἰς τοὺς στρατιώτας του καὶ τὸν ἐκρεοῦργησαν πρὸ τῶν ὀμμάτων του!!! Αἰ σωθεῖσαι γυναῖκες ἐν τῇ σχολῇ εἶδον τὸν ἀτυχῆ εἰς τέσσαρα τεμάχια σχισθέντα! Ὅλοι ὅσοι ἐγνώριζον τὸν ἀτυχῆ Ἐρανοζιάν θρηνοῦσι τὴν ἀπώλειάν του. Ἦτο νέος ἀνεπτυγμένος καὶ εὐγενῆς ἐκ γονέων τῶν ὁποίων ἦτο τὸ στήριγμα καὶ τὸ καύχημα. Ὁ πατὴρ μαθὼν τὸ τραγικὸν τέλος τοῦ υἱοῦ του ἐτραλλάθη!»

— Ὁ Σερβὲρ πασᾶς ὁ ἀντικαταστήσας τὸν Ἀαριφῆ πασᾶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν εἶναι, κατὰ τὴν «Στοάν», ὁ καὶ ἐπὶ Μαχμουτ πασᾶ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ ἐπικληθεὶς Σερβῶφ πασᾶς, ἕνεκα τοῦ ἄκρου φιλορωσισμοῦ του. Ὡς ἐνθυμοῦνται δὲ οἱ ἀναγνώσται τὸν Μαχμουτ ἐξώρισεν εἰς Κύπρον ὁ Ἀζίζ, ὁ ψαλιδισθεὶς μετὰ μικρὸν. Ἡ πτώσις λοιπὸν τοῦ Ἀαριφῆ καὶ ἀνάρρησις τοῦ ῥωσόφρονος Σερβὲρ προαγγέλλει ὅτι ἡ εἰρήνη ἐπίκειται.

— Διὰ ζοφερῶν χρωμάτων περιγράφει τὴν θέσιν τῶν πραγμάτων ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ κάτωθι τηλεγράφημα τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Χρόνου»: «Τὰ πράγματα ἐδεινώθησαν εἰς ἄκρον. Ὁ Μέγας Βεζύρης ἐπληροφόρησε τὸν ἄγγλον πρεσβευτὴν ὅτι 35,000 Ῥῶσοι ὑπερέβησαν ἤδη τὸν Αἴμον. Ἐκ τοῦ παλατίου ἐγένετο γνωστὸν εἰς ἄγγλους ἀνταποκριτὰς ὅτι εἶναι ἐλεύθεροι νὰ τηλεγραφήσωσιν ὅτι ἡ Κωνσταντινούπολις διατρέχει κίνδυνον. Ὁ ῥωσικὸς στρατὸς θὰ διαιρεθῆ εἰς δύο σώματα, ἐξ ὧν ἐν θὰ ὀδεύσῃ κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν κατὰ τῆς Καλλιπόλεως. Πρὸς τὸ παρὸν μικρὰ ἀντιτάσσεται ἀντίστασις ἀλλὰ δυνατόν νὰ καταστῇ ἐπιπικίνδυνος ἡ θέσις τῶν Ῥώσων, ἐὰν οἱ Τούρκοι στρατηγοὶ ἀνέλθωσιν εἰς τὸ ὕψος τῆς θέσεως τῶν πραγμάτων. Τὰ παλαιὰ ὀχυρώματα τῆς Καλλιπόλεως, ἐπιθεωρηθέντα ὑπὸ ἀνδρὸς εἰδήμονος, ἐκρίθησαν ἐπιδεκτικὰ ἀνακαινίσεως ἐν διαστήματι δέκα ἡμερῶν.

— Ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου εἰς τὰ Βεσίνια ἡ ῥωσικὴ κυβέρνησις ὀχυρεῖ μετὰ σπουδῆς τὰ παράλια τῆς Βαλτικῆς. Ἐκατὸν εἰκοσι ναῦται ὑπὸ τὸν ὑποπλοίαρχον Νεβελσκόην ἀπεστάλησαν εἰς Σβεαβόργην, ὅπως καταβυθίσωσι νηορρήκτας. Λέγεται ὅτι τὰ αὐτοῦ ὀχυρωματικὰ ἔργα θὰ διευθύνῃ αὐτοπροσώπως ὁ στρατηγὸς Τοτλέβεν.

— Ἐπίσημον ῥωσικὸν δελτίον κατηγορεῖ τοὺς ὑπερασπίσαντας τὴν δίοδον τῆς Σίπκας Τούρκους ὅτι προσποιηθέντες ὅτι παραδίδονται καὶ ἀναπετάσαντες λευκὴν σημαίαν ἀφήκαν τοὺς Ῥώσους νὰ πλησιάσωσιν, εἴτα δ' ἐπυροβόλησαν κατ' αὐτῶν καὶ ἐφόνευσαν οὐκ ὀλίγους. Ὅτε ἐκυριεύθη ἡ δίοδος, εὐρέθησαν σωροὶ ῥωσικῶν κεφαλῶν. Τὰ γεγονότα ταῦτα προσεπιμαρτυροῦσι ξένοι στρατιωτικοὶ ἀκόλουθοι καὶ ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρόνου».

— Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Φιγαρῶ» τηλεγραφεῖ ὅτι ὁ Τσάρος εἶπε δῆθεν τοῖς περὶ αὐτὸν ὅτι ἀπόφασιν ἔχει νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὸν πόλεμον καὶ νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τῆς Εὐρώπης περὶ τῶν ὅρων τῆς εἰρήνης. Ὁ μέγας Δουξ Νικόλαος μαθὼν τοῦτο ἀνέκραξεν ἐν παραφορᾷ: «Καὶ ἡμεῖς θὰ ὑπάγωμεν ἀνευ αὐτοῦ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν».

τὸς τοῦ κ. Δημάρχου, τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς καὶ πέντε' ἐξ κυρίων καὶ κυριῶν οὐδεὶς ἄλλος παρεῦθε. Μετὰ πολλῆς θλίψεως παρετηρήσαμεν τὴν ἐρημίαν ταύτην, ἣτις προφανῶς μαρτυρεῖ τὴν καταδίκην τῶν γραμμάτων ἐν τῇ πόλει τῆς ἄνω Σύρου. Διατὶ τάχα ὁ Σ. Ἐπίσκοπος κ. Ἀλβέρτης δὲν τιμᾷ τὰς ἐξετάσεις διὰ τῆς παρουσίας του, ἣτις καὶ πολλοὺς ἄλλους ἤθελεν ἐλθεῖν νὰ παρευρίσκωνται; ἢ διὰ ποῖον λόγον δὲν ἀποστέλλει δύο ἢ τρεῖς τοῦλάχιστον ἐκ τῶν ἱερέων τοῦ ὅπως ἀναπλήρωσιν αὐτόν; Ἀποροῦμεν τῇ ἀληθείᾳ πῶς κατὰ τοὺς παλαιούς χρόνους αὐτὸς οὗτος ὁ Ἀρχιερεὺς μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὸν Κλήρου πάντοτε παρευρίσκοντο εἰς τὰς ἐνιαυσίους ἐξετάσεις, νῦν δὲ τσαύτην καταφρόνησιν δεικνύουσιν πρὸς τὸ ἐν καὶ μόνον δημοτικόν των ἐκπαιδευτήριον. Πρὸς δὲ τοὺς γονεῖς τῶν ἐν τῷ σχολεῖν τούτῳ φοιτῶντων παιδῶν οὐδὲν ἔχομεν νὰ εἰπώμεν, εἰμὴ νὰ οἰκτείρωμεν αὐτοὺς διὰ τὴν ἀξιοκατάκριτον ἀμεριμνησίαν των περὶ τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως τῶν τέκνων αὐτῶν.

Τὸ εὐάρεστον ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων κατεδείχθη ἄρκούντως ἐκ τῶν εὐστόχων ἀπαντήσεων τῶν μαθητῶν, πολλοὺς δὲ ἐπαίνους ἀπένευμον οἱ παρευρεθέντες πρὸς τε τὸν ἀρχαῖον καὶ πεπειραμένον διδάσκαλον κ. Ταραντῖνον καὶ πρὸς τὸν νεαρόν καὶ δραστήριον αὐτοῦ υἱὸν κ. Εὐτύχιον, ὅστις δωρεὰν προσερχόμενος ἐδίδασκε πάντῃ εὐμεθόδως τοὺς μαθητὰς τὴν καλλιγραφίαν καὶ μικρὰ τινα μαθήματα τῆς φυσικῆς, εἰς ἃ ἐξετασθέντες οἱ μαθηταὶ τῆς ἀνωτάτης τάξεως ἐπέστυρν τὸν θαυμασμὸν τῶν ἀκροατῶν διὰ τὴν ἐτοιμότητα μετ' ἧς ἀπῆντων εἰς πάντα τὰ ἐρωτήματα ἅτινα τοῖς ἀπευθύνοντο. Ὅθεν συγκαίροντες ἐκ μέσης καρδίας ἀμφοτέρους τοὺς διδασκάλους τούτους, εὐχόμεθα ἵνα καὶ εἰς τὸ ἐπόμενον ἔτος ταιαύτους ἀγλαοὺς ἀποφέρωσι καρπούς.

Πρὶν ἢ περάνωμεν τὸν περὶ τῶν ἐξετάσεων τοῦ σχολείου τούτου λόγον μας, ὀφείλομεν νὰ δημολογήσωμεν ὅτι τὸ κατὰστημα τοῦτο μεγίστην ἀνάγκην ἔχει ἐπισκευῆς, διότι ὅπως νῦν ἔχει πρὸς πᾶν ἄλλο ἢ κατὰλληλον ἢ διὰ σχολεῖον. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ Δῆμος Σύρου ὡς ἐκ τῶν μικρῶν πόρων του δὲν δύναται νὰ ἐπαρκεσθῇ εἰς τὴν δαπάνην τῆς ἐπισκευῆς ταύτης, καθῆκον περιβάλλονται οἱ ἀρμόδιοι νὰ ἐκζητήσωσι τὸ παρὰ τοῦ κληροδότου Ἀντωνίου Σαλάχα ἀφεθὲν χιλιοδραχμῶν πρὸς ἐπὶ πλέον ν' ἀναβάλλῃ τὴν ἀπότισιν τοῦ εὐτελοῦς δι' αὐτὸν τούτου ποσοῦ, ἀλλ' ὀφείλει νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἀγαθὴν θέλησιν τοῦ κληροδότου, ὅστις κατιδὼν τὴν κατάστασιν τοῦ σχολείου τούτου, ὅστις κατιδὼν ῥηθὲν κληροδότημα ὅπως γίνῃ ἡ δέουσα, κατέλιπε τὰ αὐτῆ δὲ εἶναι ἡ ἐπισκευὴ τοῦ καταστήματος καὶ ἡ ἀγορὰ πάντων τῶν χρεωδῶν τοῦ σχολείου ἂν στερεῖται. Ἄς ἦναι δὲ βέβαιος ὁ κ. Σαλάχας ὅτι ἀποτίων τὸ κληροδότημα τοῦτο, ἀφ' ἐνός μὲν θὰ κάμῃ νὰ ὑμνήται τὸ ὄνομα τοῦ μακαρίτου θεοῦ του ὡς εὐεργέτου τοῦ σχολείου, ἀφ' ἑτέρου δὲ συντελεῖ εἰς τὴν πρόοδον τῶν γραμμάτων ἐν τόπῳ ἐξ οὗ καὶ αὐτὸς κατάγεται.

Εἰς αὐτόπτης.

Ἀξιότιμος κ. Συντάκτα τῆς ἐφημερίδος «Πανόπης».

Συμπολίτης ἡμῶν τις ὑπὸ στοιχείον Β. κατεχώρισεν ἐν τῷ ἀριθ. 191 τῆς Ἀθήνησιν ἐκδιδομένης «Στοας» διατριβὴν κατὰ τοῦ ἀξιότιμου συμπολίτου ἡμῶν κ.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἤρξαντο αἱ ἐξετάσεις τῆς ἐν τῇ πόλει τῆς Ἄνω Σύρου κειμένης καὶ παρὰ τοῦ κ. Φ. Ταραντῖνου διευθυνομένης δημοτικῆς τῶν ἀβρέων σχολῆς, ἐν μέσῳ ὀλιγίστου ἀκροατηρίου. Ἐκ-

Νικολ. Καγκάδη, δι' ἧς καταμέμφεται αὐτοῦ ἐν περιλήψει διὰ τῶν ἐξῆς: «Ὅτι μέλος ὢν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἰδρυματος τῆς Εὐαγγελιστρίας ἐργάζεται πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ κόμματος, ὡπερ ἐξυπηρετεῖ.

— Ὅτι οὔτε ἀρετὴν ἐκτιμᾷ, οὔτε δικαιώματα σέβεται, οὔτε πρὸς περίαν συμπαθεῖ. — Ὅτι τὰ πάντα πειράται νὰ υπαγάγῃ εἰς τὴν δεσποτικὴν θέλησιν του, καὶ ὅτι προκαλεῖ ἐριδας μεταξύ τῶν συναδέλφων του. Ὅτι παρεγκώτισε τένητα οἰκογενειάρχην ἐκ θέσεως χρηματολογικῆς τοῦ Ναοῦ, ἀντικαταστήσας αὐτὸν διὰ προσώπου πρὸς πᾶν ἄλλο καταλλήλου, ἢ πρὸς τοιαύτην θέσιν ἐμπιστοσύνης· ἐπιλέγων, ὅτι ἡ βασιλεία τοῦ ἐγωϊσμοῦ, τοῦ δεσποτισμοῦ καὶ τῆς πλουτοκρατείας περὶ τὸ τέρμα αὐτῆς κείται, εὐελπίς δὲ ἀπενίξει ὁ κ. Β. πρὸς τοὺς νέους, τοὺς μέλλοντας νὰ ἐξυπηρετήσωσι τὰς γενικὰς ἰδέας, ἀντὶ τῆς ἐπικρατούσης ἰδιοτελείας».

Ἐπειδὴ ὁ διατριβογράφος εἶνε ἀνάξιος καὶ δειλὸς ὁπαδὸς τῶν νεωτέρων ἰδεῶν, πρὸς ἃς εὐελπίς ἀπενίξει, διότι αἱ νεώτεροι ἰδέαι δὲν πιστεύομεν ὅτι δίκην δολοφόνων θὰ ἐκτοξεύωσι τὰ βέλη των κατὰ τῆς τιμῆς τοῦ τυγχόντος συμπολίτου, ὅπισθεν τοῦ στοιχείου Β. κρυπτόμεναι· ἐπειδὴ οὐ μόνον ἀντιφάσκει πρὸς ἑαυτὸν, ἀλλὰ καὶ παραπαιούσης διανοίας ἀνθρώπος ἐλέγχεται τοῦλάχιστον ὁ συντάξας τὴν διατριβὴν ταύτην· καὶ ἐπειδὴ κατὰ γενικὴν ἀρχὴν δὲν συμφέρει εἰς τὴν ἡμετέραν Πατρίδα νὰ καταπέσῃ ἡ αὐλαία καὶ παρουσιασθῶσι τὰ τε πράγματα καὶ τὰ ὅπισθεν αὐτῆς δρόντα πρόσωπα, δι' ὅλους τούτους τοὺς λόγους, ἀποσιωπῶντες τὰ αἴτια τὰ προκαλέσαντα τὴν παρούσαν δημοσιογραφικὴν συζήτησιν (ἐξ οἰκείων γὰρ τὰ βέλη), περιορίζομεθα νὰ υπερασπισθῶμεν μόνον τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἀξιότιμου συμπολίτου ἡμῶν κ. Ν. Καγκάδη, διακηρύσσοντες ὅτι ἀνθρώπος ὅστις, ἐκλεγόμενος μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ εἰρημένου Ἰδρυματος, ἀποποιεῖται τὴν τιμὴν ταύτην, ἥκιστα σκέπτεται περὶ τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν κομματικῶν του συμφερόντων· τοῦτο δὲ καὶ ὁ Β. ὁμολογεῖ, ἀδιάφορον ἐὰν ἀντιφάσκη, ὅτι δὲν εἶνε τόσῳ εὐένδοτος διασπαθιστῆς τοῦ Ἱεροῦ πλοῦτου, εἰς ἀργούς καὶ φυγοπόνους, ὡς ἄλλως εἶδει νὰ περιποιῆται χάριν τῶν κομματικῶν του συμφερόντων. Προκειμένου δὲ περὶ τιμιότητος καὶ ἰκανότητος, καὶ κατὰ πόσον ἐκτιμᾷ τὰς ἀρετὰς ταύτας ὁ κ. Καγκάδης, μόνον παραληρούσα γλῶσσα διὰ ταῦτα νὰ μεμφθῇ αὐτοῦ δύναται, καὶ ἴσως ἴσως αὐτὴ δὲ αὐτῇ ἢ πρὸς τὴν τιμιότητα καὶ τὰς καθαρὰς καὶ ἐγκρατεῖς χεῖρας εὐλάβεια τοῦ ἀνδρός, ἐγένετο ἀφορμὴ τοῦ νὰ ἐπιτεθῇ κατ' αὐτοῦ ὁ Β. καὶ οἱ ὅπισθεν τοῦ Β. κρυπτόμενοι, καὶ τῇ ἀληθείᾳ αὐτῇ δὲ αὐτῇ ἢ ἀφορμῇ ἐγένετο αἰτία οὐχὶ νὰ προκαλέσῃ ἐριδας πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ συναδέλφους, ὡς ὅλοι γνωρίζομεν, ἀλλὰ νὰ τοῖς ἐκδηλώσῃ ὅτι προκειμένου διὰ τῆς ἀνοχῆς του νὰ κοινωνῇ ἄλλοτρίαις ἀμαρτίμασι, προτιμᾷ νὰ παρατηρῆθῃ, διότι καὶ ταύτην τὴν φορὰν ὑπὸ τοιοῦτους ὅρους ἐδέξατο νὰ ἐπιτροπεύῃ τοῦ ναοῦ τούτου, ὡπερ δηλ. διορθώσωσιν ὅτι ἐν αὐτῷ ἄτοπον. Ὡς πρὸς δὲ τὸ πρόσωπον τὸ καταλαβὸν τὴν θέσιν τοῦ παραγκωνισθέντος, τοῦτο οὔτε αὐτὸς ἀνεῦρεν, οὔτε εἰς τὸ κόμμα του ἀνήκει· τὸ ἐνέκρινεν ὅμως, προταθὲν, καὶ τὸ ἐδέχθη εἰς ὑπηρεσίαν ἀληθῶς ἐμπιστοσύνης ἀξίαν, διότι εἶνε πρόσωπον μεμαρτυρημένης ἠθικότητος καὶ τιμιότητος, οὐδαμῶς δὲ πειθόμενον νὰ κλείῃ τὰ ὄμματα, ὡς ἄλλοι ταχυδακτυλοουργικῆς ἀπόπειρα ἐπιχειρεῖται. Ἐννοούμεθα κ. Β., ἢ τὰ θέλετε πλέον ξέστερα. Τώρα ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἐγωϊσμὸν, τὸν δεσποτισμὸν καὶ τὴν πλουτο-

κρατίαν τοῦ κ. Καγκάδη, περὶ τούτων περιττὴ πᾶσα ἀπάντησις, ἀφοῦ ὁ Β. εἶνε ὁπαδὸς τοῦ νέου συρμοῦ, ἥτοι τῶν κοινωνιστῶν, οὗς μακαρίζει καὶ σωτήρας ἀποκαλεῖ, ἐνῶ δολοφονικῶς καὶ οὐχὶ ἀνδρικῶς ὑπογράφεται εἰς τὰς διατριβάς του.

Δέξασθε κ.τ.λ.

Ἐν Τήνῳ τῇ 20 Ἰουλίου 1877.

Μ. ΑΡΚΑΔΙΔΗΣ.

Δ. ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ.

Π. ΣΙΓΑΛΑΣ.

ΙΩΑΝ. ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΗΣ.

Θ. ΑΦΕΝΤΟΥΛΗΣ.

Κ. ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ.

Ὁ Κύριος Μιλτιάδης Μπούκας ἐπὶ πολλὰ ἔτη διδάσκων τὰ Ἐμπορικὰ μαθήματα, συνέστησεν ἐν Πειραιεὶ Ἐμπορικὴν Σχολὴν εἰς ἣν θέλουν διδάσκεσθαι τὰ ἐξῆς μαθήματα· ἥτοι Ἐμπορικὸν Δίκαιον, Διπλογραφίαν, Ἐμπορικὴν Ἀριθμητικὴν, Ἐμπορικὴν Γεωγραφίαν, Ἐπιστολογραφίαν καὶ Καλλιγραφίαν, καθὼς καὶ αἱ ἐξῆς ξέναι γλῶσσαι· Γαλλικὴ, Ἀγγλικὴ, Ἰταλικὴ καὶ Γερμανικὴ λαμβάνει δὲ τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσῃ ὅτι δέχεται καὶ οἰκοτρόφους, οὔτινες θέλουν διδάσκεσθαι ἅπαντα τ' ἀνωτέρω μαθήματα, τὰ δὲ ἐγκύκλια μαθήματα εἰς τὸ ἀριστα κατηρτισμένον ἐν Πειραιεὶ Γυμνάσιον. Οἱ μαθηταὶ θέλουν ἔχει μεγίστην οἰκογενειακὴν περιποίησιν καὶ αὐστηρὰν ἐπίβλεψιν.

Τὴν πόλιν τοῦ Πειραιῶς στερουμένην ἀφ' ἐνὸς τῶν τῆς πρωτεύουσας τέρψεων, δι' ὧν εὐκόλως διαφθείρονται τὰ χερσὶ τῶν νέων ἔθνη, ἔχουσα δὲ ἀφ' ἐτέρου ἅπαντα τὰ λοιπὰ στοιχεῖα τῆς ἐντελοῦς μορφώσεως αὐτῶν, ἐξεδέξατο ὡς καταλληλοτέραν διὰ τὴν καλὴν ἀγωγὴν τῶν νέων, ὅσον οἱ γονεῖς θέλουσι τῇ ἐμπιστευθῇ τὴν μόρφωσιν αὐτῶν.

Πλείοτεροι πληροφορίαι παρὰ τῷ Κυρίῳ Στυλιανῷ Βουλγαράκῃ καὶ παρὰ τῷ ἰδίῳ ἐν Πειραιεὶ. Ἐγγραφαὶ δὲ γίνονται δεκταὶ μέχρι 15 Αὐγούστου.

Κατὰ γνωμοδότησιν σπουδαίου εὐρωπαϊοῦ ἐπιστήμονος τὰ ἐντὸς τσιγκίνου λουτήρος (μπάνιου) ἐκτελούμενα εἰς τὰς οἰκίας λουτρὰ ἀντὶ νὰ ὠφελήσωσι μᾶλλον βλάβησιν τοὺς τὰ τοιαῦτα ποιούντας, καθ' ὅσον τὸ μέταλλον τοῦτο (ὁ τσιγκος) περιέχει ὕλην λίαν ἐπιδραστήριαν εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἀθρώπου. Ἐὰ μόνον λουτρὰ ἄτινα, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ πεπειραμένου τούτου ἐπιστήμονος, μεγάλως ὠφελουῖσιν εἰς τὴν ὑγείαν εἰσὶ τὰ ἐντὸς μαρμαρίνου λουτήρος ἐκτελούμενα. Ταῦτα φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν τοιοῦτου εἶδους λουτρῶν ποιουμένων.

ΒΟΥΤΥΡΑ καθαρὰ εὐρίσκονται πρὸς πώλησιν παρὰ τῷ κ. Ν. Β. Καβούρ.